

Sygn. akt IV Ca 537/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2016 r.

Sąd Okręgowy wS. IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wanda Dumanowska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2016 r., w S.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. B.

przeciwko O. I. Spółce. z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce Komandytowej w C.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w C.

z dnia 30 czerwca 2016 r., sygn. akt I C 9/12 upr.

1- zmienia zaskarżony wyrok i powództwo oddala;

2- zasądza od powoda G. B. na rzecz pozwanej O.I.Spółce. z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce Komandytowej w C. kwotę 100 (sto) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt IV Ca 537/16

UZASADNIENIE

Rozpoznając apelację złożoną przez pozwanego (...) sp. z o.o. sp. komandytowej w C. w sprawie z powództwa G. B., od wyroku wydanego w postępowaniu uproszczonym w dniu 30 czerwca 2016r., sygn. akt IC 9/12 upr., przez Sąd Rejonowy w C. o zapłatę kwoty 2 242,40 z nal. ub. tytułem zapłaty czynszu najmu i opłat, na podstawie art. 505¹³ § 2 kpc, Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Sąd I-ej instancji przeprowadził prawidłowo postępowanie dowodowe, na podstawie, którego ustalił stan faktyczny, który zasługuje na akceptację i bez potrzeby uzupełnienia może być podstawą rozstrzygnięcia apelacji złożonej przez powoda. Jednak dokonał nieprawidłowej subsumcji zastosowanych przepisów prawa materialnego w szczególności art. 6 kc.

Apelacja powoda opiera się na zarzutach naruszenia prawa materialnego w zakresie braku legitymacji czynnej i biernej oraz niewykazania przejęcia przez pozwanego długu, dochodzonego w niniejszej sprawie.

W pierwszym rzędzie podnieść należy, iż Sąd Rejonowy przyjął, iż strona powodowa udowodniła, że pozwany posiadania legitymację procesową bierną do występowania w niniejszym procesie. Tymczasem z uzasadnienia Sądu I-ej instancji wprost wynika, iż powód, zawarł umowę najmu z dnia 30 lipca 2009r., z inną osobą prawną – (...)

spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w C., co do której postępowanie w sprawie umorzono prawomocnym postanowieniem z dnia 2 grudnia 2013r.

Z mocy art. 6 kc, powód zobowiązany był wykazać, iż posiada wierzytelność wobec pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w C., od którego należności dochodzi, bądź też, że na tegoż pozwanego przeszedł obowiązek uiszczenia dochodzonej należności, za pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C.. Zdaniem Sądu Okręgowego powód obowiązkowi temu nie podołał, tym samym nie podołał podstawowemu obowiązkowi powoda, w każdym procesie, którym jest wykazanie, że to właśnie przeciwko pozwanemu, którego wskazuje, przysługuje mu roszczenie. Ze znajdujących się w aktach sprawy wyciągów z KRS wprost wynika, iż pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. są to dwa różne podmioty prawne.

Co do zasady spółka z ograniczoną odpowiedzialnością posiada osobowość prawną, a tym samym może być podmiotem stosunków cywilnoprawnych. Spółka ta odpowiada za swoje zobowiązania całym swoim majątkiem, którego jako osoba prawna jest jedynym właścicielem i dysponentem. Istotą tej spółki jest nie ponoszenie odpowiedzialności za jej zobowiązania przez wspólników - art. 151 § 4 Kodeksu spółek handlowych (K.s.h.), co nie wyklucza natomiast odpowiedzialności tej samej osoby z tytułu pełnienia przez nią funkcji członka zarządu. Wobec tego wierzyciel spółki, który nie ma możliwości zaspokojenia swoich roszczeń z majątku spółki, może skierować swoje działania przeciwko członkowi zarządu, nawet jeśli jest on jednocześnie wspólnikiem

Zarząd jest natomiast organem uprawnionym do reprezentacji spółki, co przejawia się faktycznym zawieraniem wszelkich umów pomiędzy spółką a podmiotami trzecimi przez członków zarządu, zgodnie z zasadami reprezentacji obowiązującymi w danej spółce.

W świetle powyższego, zdaniem Sądu Okręgowego, apelujący słusznie zarzuca brak legitymacji procesowej biernej. Takie ustalenie jest wystarczającym do zaniechania dalszego postępowania dowodowego, a w wypadku jego przeprowadzenia, do zaniechania oceny dowodów przeprowadzonych na inne okoliczności w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Jednak, w świetle twierdzeń powoda, dodatkowo wskazać należy, iż Sąd Rejonowy nieprawidłowo wywiódł legitymację bierną pozwanego, z bezpodstawnej oceny, iż apelujący przejął cały dług, który niewątpliwie obciąża (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w C. z tytułu nieuiszczonego czynszu i opłat z łączącej go z powodem umowy najmu. Na okoliczność przejęcia długu powód nie przedstawił żadnego dowodu a nieuprawnionym jest dokonanie takiej oceny czynności polegającej na przyjęciu przez pracownika pozwanego faktur z dnia 04.05.2010r. i 04.06.2010r. oraz uiszczenia przez pozwanego opłaty czynszowej za kwiecień 2010r., na którą opiewała pierwsza z faktur.

Instytucję przejęcia długu reguluje art. 519 kc, który stanowi, iż przejęcie długu może nastąpić przez umowę między wierzycielem a osobą trzecią za zgodą dłużnika lub przez umowę między dłużnikiem a osobą trzecią za zgodą wierzyciela. Umowa o przejęcie długu powinna być pod warunkiem nieważności zawarta na piśmie. To samo dotyczy zgody wierzyciela na przejęcie długu. Zgoda dłużnika na przejęcie długu przez osobę trzecią na podstawie umowy z wierzycielem może być wyrażona w dowolny sposób (vide: Wyrok Sądu Najwyższego z 26 czerwca 1998 r., sygn. akt II CKN 825/97, L.).

Zatem, twierdzenie powoda o przejęciu długu, w realiach niniejszej sprawy, winno być wykazane poprzez przedstawienie dowodu w postaci umowy, o której mowa we wskazanym wyżej przepisie. Dowód taki w sprawie nie został przedstawiony a pozwany, który jako osoba trzecia, miałby być stroną tej umowy, zaprzecza aby do jej zawarcia doszło.

Powyższe jest wystarczające do ustalenia braku legitymacji po stronie pozwanej, tym samym do przyjęcia, iż ocena Sądu Rejonowego jest nieprawidłowa i zawiera sprzeczności. W konsekwencji podniesiony w apelacji zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego należy uznać za uzasadniony.

Wobec powyższego, na mocy art. 386 § 1 kpc, orzeczono jak w punkcie 1-szym sentencji.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 i 98 kpc mając na uwadze wynik procesu i fakt uiszczenia przez apelującego opłaty od apelacji.